

Тогава кръстницата направила магия и облякла момичето с най-красивите дрехи. Качила я на най-красивия файтон и я изпратила в двореца.

Царският син, като видял хубавото момиче, познал я веднага и започнал да танцува само с нея. Танцували, танцували и като станало късно, хубавото момиче избягало да не я гълчи мащехата. Прибрала се в къщи, скрила хубавите дрехи и се престорила на заспала.

Сутринта взела стомната за вода и отишла край чешмата. Но там вече я чакал царският син.

– Защо се криеш от мен? Защо избяга вчера? – попитал той.

– Страх ме е, принце, от моята мащеха. Тя не ми дава да се виждам с тебе! – отговорило момичето.

– А защо баща ти се е оженил за такава лоша жена?

– Защото е беден.

– А ти искаш ли да се ожениш за мен?

– Искам, принце! – зарадвало се момичето.

– Тогава тръгвай с мене! Ще станеш моя жена, ще живеете с баща си в двореца и бедността ще е завинаги далече!

Така се оженили и заживели щастливо.

